

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi orzekł niedawno w sprawie dot. cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami na podstawie art. 140 ust. 1 pkt 3a lit. b ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Skarżący konsekwentnie w toku postępowania, w odwołaniu i w skardze podnosił, że przepis ten został uchylony, a tym samym nie mógł mieć zastosowania w jego sprawie. Jak do takiej argumentacji podszedł WSA?

Analiza przepisów Prawa o ruchu drogowym oraz ustawy o kierujących pojazdami – oraz kolejnych zmian wprowadzanych do tych ustaw prowadzi według Sądu do wniosku, że za słuszne należy uznać stanowisko organów obu instancji, iż art. 140 ust. 1 pkt 3a lit. b Prawa o ruchu był przepisem obowiązującym w dacie orzekania.

Rozstrzygając spór w kwestii intertemporalnej, związanej z utratą przez przywołany przepis mocy obowiązującej Sąd uwzględnił, że został on uchylony na mocy art. 125 pkt 16 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (w niniejszej sprawie stosowanej w brzmieniu wg Dz. U. z 2017 r. poz. 978, ze zm.). Zgodnie z art. 139 pkt 3 tej ustawy uchylenie to nastąpiło ostatecznie z dniem 4 czerwca 2018 roku. Niemniej jednak równocześnie z dniem 4 czerwca 2018 r. weszła w życie również nowelizacja dokonana ustawą z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 957), którą dokonując zmian w ustawie o kierujących pojazdami oraz Prawo o ruchu drogowym, w art. 14 ust. 1 postanowiono, że do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających przekazywanie danych na zasadach określonych w art. 100aa-100aq ustawy zmienianej w art. 1 (a więc Prawa o ruchu drogowym), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przepisów art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 43 ust. 2 pkt 4, art. 44 ust. 3 pkt 2, art. 67 ust. 2 pkt 2, art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. c, art. 98, art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. c i pkt 4 oraz ust. 2 pkt 1 lit. b i ust. 3, art. 102 ust. 1b, art. 103 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 124 ust. 7, art. 125 pkt 10 lit. g i pkt 16 oraz przepisów rozdziału 14 ustawy zmienianej w art. 2 (tj. ustawy o kierujących pojazdami) nie stosuje się. W ust. 2 tej regulacji przewidziano z kolei, że „Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w ust. 1. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 3 miesiące przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie”.

Jak przypomniał Sąd z powyższej regulacji wynika, że do dnia wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy nowelizującej, nie stosuje się m.in. przepisu art. 125 pkt 16 ustawy o kierujących pojazdami, uchylającego przepis art. 140 i art. 140a Prawa o ruchu drogowym. Oznacza to, że do czasu dokonania takiego wdrożenia przepis art. 140 ust. 1 pkt 3a lit. b Prawa o ruchu drogowym mógł mieć zastosowanie i może stanowić podstawę prawną decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

Ustalając stan prawny w niniejszej sprawie Sąd dokonał sprawdzenia w Dzienniku Urzędowym Ministra Cyfryzacji oraz na stronie BIP Ministerstwa Cyfryzacji, czy komunikat, o którym mowa w art. 14 ust. 2 nowelizacji, został wydany. W wyniku tego ustalił, że do chwili wydania orzeczenia nie został on ogłoszony. Stąd też zdaniem Sądu należało uznać, że art. 125 pkt 16 ustawy o kierujących pojazdami nie znajduje obecnie zastosowania, a przepis art. 140 ust. 1 pkt 3a lit. b Prawa o ruchu drogowym w dacie wydania zaskarżonej decyzji nie był uchylony.

Sąd stwierdził, że nie można zgodzić się z twierdzeniem Skarżącego, iż przepis ten został wyeliminowany z obrotu prawnego z dniem 1 października 2018 roku. WSA zauważył przy tym, że ten

termin Skarżący wiąże z wdrożeniem rozwiązań technicznych umożliwiających przekazywanie informacji do centralnej ewidencji pojazdów o zatrzymaniu dowodu rejestracyjnego (pozwolenia czasowego) oraz o informacji o jego zwrocie, dla których Minister Cyfryzacji wydał komunikat z dnia 28 czerwca 2018 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Cyfryzacji, poz. 22). Dostrzec jednak należało, że wskazany komunikat został wydany na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy nowelizującej, podobnie jak odrębny komunikat z dnia 22 lutego 2019 r. – w sprawie określenia terminu wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających udostępnianie danych zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów do ponownego wykorzystywania za pośrednictwem usług sieciowych (Dz. Urz. MC, poz. 5), został wydany na podstawie art. 12 ust. 2 tej ustawy. Tymczasem na zasadzie art. 14 ust. 1 ustawy nowelizującej ustawodawca powiązał stosowanie art. 125 pkt 16 ustawy o kierujących pojazdami z wdrożeniem innych rozwiązań technicznych, tj. umożliwiających przekazywanie danych na zasadach określonych w art. 100aa-100aq Prawa o ruchu drogowym. Skoro natomiast co do tych rozwiązań minister właściwy do spraw informatyzacji nadal nie wydał komunikatu określającego termin wdrożenia, to przepis art. 140 ust. 1 pkt 3a lit. b Prawa o ruchu drogowym mógł mieć zastosowanie w omawianej sprawie.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 23 października 2019 r., III SA/Łd 666/19

Źródło: [CBOSA](#)